

Liturgia pokutna we wspólnocie

Pielgrzymi nadziei: Wędrowka pokutującej miłości do miłosiernego serca Ojca

„Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5,5); rodzi się z miłości i realizuje w cierpliwości (por. Spes non confundit, 2-4)

Grudzień 2024

Celebrans i posługujący gromadzą się w prezbiterium. Schola rozpoczyna śpiew.

Hymn: Przed Tobą, Ojcze (Exsultate Deo, 284)

P. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego

W. Amen

P. Powołanym i umiłowanym w Bogu Ojcu, i zachowanym dla Jezusa Chrystusa: miłosierdzie, pokój i miłość niech będą wam udzielone obficie (por Jud 1,2)

W. I z duchem twoim.

P. Bracia i siostry, Ojciec pojednał nas ze sobą przez Jezusa Chrystusa, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazał słowo pojednania. Dlatego jesteśmy posłani w imieniu Chrystusa. W Jego imię prosimy was: pojednajcie się z Bogiem. On uczynił grzechem tego, który nie znał grzechu dla naszej korzyści: abyśmy w Nim stali się sprawiedliwością Bożą (por 2 Kor 5,18-21).

Inwokacja do Ducha Świętego

W milczeniu wszyscy przywołują Ducha Świętego, następnie celebrans odmawia inwokację:

Ześlij na nas, Panie, Ducha Świętego,
Aby otworzył nam oczy na kontemplację Twojego Oblicza:
Oczyść nasze serca pokutą
i prowadź na spotkanie z Twoim Synem
byśmy przemienieni w ofiarę Tobie przyjemną
wysławiali Twoje miłosierdzie i dawali świadectwo Twojemu świętemu imieniu.

W. Amen.

Słuchanie Słowa

Nadzieja zawieść nie może; rodzi się z miłości i realizuje w cierpliwości – słuchajmy Słowa Pana:

Z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

(Rz 5,1-5)

Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy¹ pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp² do tej łaski, w której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Dziękujmy Bogu

W. Bogu niech będą dzięki

Po chwili ciszy następuje śpiew fragmentu Psalmu 84:

Kantor:

Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi;
odmieniłeś los Jakuba,

Schola:

Odpuściłeś winę Twojemu ludowi;
zakryłeś wszystkie ich grzechy.

Kantor:

Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje,
zaniechałeś zapalczywości Twojego gniewu.

Schola:

Odnów nas, Boże, nasz Zbawco,
i zaniechaj Twego oburzenia na nas!

Kantor:

Czyż będziesz na nas gniewał się na wieki,
czy gniew Twój rozciągniesz na wszystkie pokolenia?

Schola:

Czyż to nie Ty przywrócisz nam życie,
aby Twój lud weselił się w Tobie?

Kantor:

Okaż nam, Panie, swoją łaskawość
i daj nam swoje zbawienie!

Alleluja. Alleluja. Alleluja

Przygotujmy drogę Panu
Prostujcie ścieżki dla Niego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Następnie diakon lub prezbiter wzywa: Słuchajmy Słowa Pana

Z Ewangelii według Świętego Łukasza

(Łk 3,1-6)

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i kraju Trachonu, Lizaniasz tetrarchą Abileny; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza:

Głos wołającego na pustyni:
Przygotujcie drogę Panu,
prostujcie ścieżki dla Niego!
Każda dolina niech będzie wypełniona,
każda góra i pagórek zrównane,
drogi kręte niech się staną prostymi,
a wyboiste drogami gładkimi!
I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

Oto Słowo Pańskie

W. Chwała Tobie, Chryste

Następuje homilia, po niej chwila ciszy

Rachunek Sumienia

Z Bulli ogłaszającej Jubileusz 2025, ***Spes non confundit***, 3:

Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: „Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie” (Rz 5, 10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona.

To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości: „Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? [...] Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 8, 35.37-39). Dlatego nadzieja ta nie ustępuje w obliczu trudności: opiera się na wierze i karmi się miłością, a tym samym pozwala iść naprzód w życiu. Św. Augustyn pisze na ten temat: „Nie można żyć w jakimkolwiek stanie bez tych trzech uczuć duszy: wierzenia, ufania i kochania”

Chwila ciszy przeznaczona na indywidualny rachunek sumienia. Po niej następuje:

Litania pokutna

Prezbiter: Bracia i siostry, stańmy w naszej nędzy przed Panem Jezusem prosząc, by On, nasze Miłosierdzie, pojednał nas z Ojcem i mocą swojego Ducha uczynił z nas nowe stworzenie.

Kantor: Kyrie Elejson

Zgromadzeni: Kyrie eleison

Kantor: Panie, posłany przez Ojca, aby ubogim nieść dobrą nowinę, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison.

Kantor: Panie, który leczysz złamane serca, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison.

Kantor: Panie, który przyszedłeś zbawić grzeszników, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison.

Kantor: Panie, który przyszedłeś powołać i zbawić grzeszników, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison.

Kantor: Panie, który przebywałeś z celnikami i grzesznikami, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison.

Kantor: Panie, Dobry Pasterzu, który na swoich ramionach sprowadzasz do owczarni zagubioną owcę, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison.

Kantor: Panie, który zyszesz i królujesz po prawicy Ojca, wstawiając się za nami, zmiłuj się nad nami.

Zgromadzeni: Kyrie eleison

Prezbiter:

Panie Jezu Chryste, zwycięzco grzechu i śmierci
przed Tobą leży nasza nędza,
a Twoje miłosierdzie nad nami.
Ty, który nie przyszedłeś potępiać,
ale ratować świat
przebacz nam nasze winy

i spraw, abyśmy przez Ciebie pojednali się z Ojcem,
a Twój Duch niech śpiewa w naszych sercach
pieśń wdzięczności i radości.
Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

Znak pokoju

Następnie prezbiter zachęca:

Umiłowani, my miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował. Jeśliby ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego (por. 1J 4,11; 19-21). Dlatego otwórzmy się na siebie nawzajem i przebaczymy sobie z całego serca.

Diakon wzywa:

W Chrystusie, który przez swój krzyż wszystkich nas uczynił swoimi braćmi, przekażcie sobie znak pojednania i pokoju.

Wszyscy przekazują sobie znak pokoju.

Modlitwa Pańska

Prezbiter: A teraz, pojednani ze sobą, w jednym Duchu prosimy Ojca, by nam przebaczył grzechy

Zebrani: Ojciec nasz, któryś jest w niebie...

Prezbiter: Oczekując na spełnienie się błogosławionej nadziei i przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa

Zgromadzeni: Twoje jest Królestwo i moc, i chwała na wieki.

Spowiedź indywidualna

Następuje czas spowiedzi i rozgrzeszenia indywidualnego. Prezbiterzy po wysłuchaniu spowiedzi udzielają krótkiej zachęty i udzielają rozgrzeszenia sakramentalnego, pomijając całą resztę zwykłego obrzędu, mówiąc:

Prezbiter: **Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna, i zesłał Ducha**

Świętego na odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez posługę Kościoła. I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. *Penitent*: Amen

Modlitwy i wezwania pokutne

W czasie trwania spowiedzi można odczytywać fragmenty Pisma Świętego lub odmawiać siedem Psalmów pokutnych. Można też wykonać odpowiedni śpiew, np. Daj nam, o Panie, nowe serce (Exsultate Deo, 276).

Dziękczynienie

Po zakończeniu indywidualnej spowiedzi przewodniczący celebracji, w otoczeniu pozostałych spowiedników, zaprasza do dziękczynienia i zachęca do spełniania dobrych uczynków, będących znakiem i przejawem łaski pokuty w życiu poszczególnych osób i całej wspólnoty. Dobrze będzie, jeśli zostanie zaśpiewany Psalm lub inny hymn. Można też odmówić litanie na cześć mocy i miłosierdzia Bożego. Warto wykorzystać np. Psalm 100: Cały świat niech śpiewa tę pieśń (Exsultate Deo, 545).

Końcowa modlitwa dziękczynna

Po pieśni uwielbienia prezbiter odmawia nad zgromadzonymi modlitwę:

Boże, źródło wszelkiego dobra, Ty tak umiłowałeś świat, że Syna swego jednorodzonego dałeś dla naszego zbawienia, wzywamy Cię przez Tego, który odkupił nas swoją męką, przywrócił życie swoją śmiercią i wywyższył przez swoje zmartwychwstanie. Spójrz na twoją rodzinę, zjednoczona w twoje imię, wlej w nasze serca synowską cześć i miłość ku Tobie, wiarę w sercu, sprawiedliwość w uczynkach, prawdę w słowach, prawość w uczynkach, abyśmy u kresu życia mogli otrzymać wieczne dziedzictwo w twoim Królestwie. Przez Chrystusa Pana naszego.

Zgromadzeni: Amen.

Ryt zakończenia

Prezbiter błogosławi zgromadzonych mówiąc:

- Niech was błogosławi Ojciec, który zrodził nas do życia wiecznego.

W. Amen

- Niech was wspomóż Chrystus, Syn Boży, który wszystkich nas przyjął za braci.

W. Amen

- Niech was umacnia Duch Święty, który mieszka w świątyni naszych serc.

W. Amen

- Pan przebaczył wam grzechy. Idźcie w pokoju.

W. Bogu niech będą dzięki.